

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Jézus Szíve Plébánia havilapja

2018. október

200 Ft

Grácián testvér

Figyeljünk a Szűzanyára

Mivel a világban szellemi harc folyik, amiről már a Szűzanya évekkel ezelőtt beszélt, nagyon fontos átismételnünk a fontos fogódzó pontokat megerősödésünk és védelmünk gyanánt is.

Újra olvassuk el Mária üzeneteit, kéréseit, és tegyük is meg!

Már a Jelenések könyvében olvassuk, hogy az ördög harcba száll Isten gyermekei ellen, hogy elveszejtse őket, akik megtartják a parancsokat és jók akarnak lenni.

Az asszony a pusztába menekül – ez a lelki szárazság és viszontagságok ideje – ahol egy bizonyos időt el kell töltenie – távol mindentől. Ez szegényes, egyszerű élet, de ott biztonságban van. Ezt a biztonságot akarja Szűz Mária, az ő Szepőlőtelen Szívébe, ahová meghívja az embereket a sokat hallott felszólítással: „*Imádkozzátok naponta a Rózsafüzért, ajánljátok magatokat és szeretteiteket Szepőlőtelen Szívem biztos menedékebe.*”

Mária Szíve a leggyorsabb egyenes út Jézus Szentséges Szívébe, ahogy Alacoque Szent Margitnak ígérte, és nekünk is

szól: „*Szentséges Szívem biztonság és védelem a gonosz ellen, és gyógyulás a jóakarató embereknek.*”

Mivel a gonosz lélek hazugságot, hamisságot ültet az emberek szívébe, ezért meggyengül a hit és langyossá válik a lelki élete.

Egyszer mondta a Szűzanya valahol szomorúan, hogy az emberek inkább hisznek a politikusoknak és a TV híreinek,

mint az Istennek. Ez pedig nagy hiba, mert ezáltal kiszolgáltatják magukat uralmunknak. Sajnos nem veszik észre, hogy ezek a vezetők csak hatalmi érdeküket tartják szem előtt.

Marad Jézus Krisztus Drága Szent Vére, amely betakar és védelmet ad.

Ezért mondja: „*Bízzatok én legyőztem a világot!*”

Kováts Ferenc vértanú pap emlékszobának megáldása 2018. október 7-én

Csóka János pálos tartományfőnök levele az ünnepségre

Excellenciás és Főtisztelendő Érsek atya,
kedves Ferences testvérek,
kedves Hozzátartozók,
és kedves Egybegyűlték!

Nagy örömmel fogadtuk, és megtisztelőnek éreztük a meghívást a mai ünnepre, amikor Kováts Ferenc atyára, az ő vértanúsággal fiatalon beteljesedett életére emlékezünk, mennyei születésnapjának 60. évfordulóján. Kováts Ferenc atyára nagy tisztelettel és szeretettel emlékezünk, és rendünk vértanúi között tartjuk számon, hiszen pálos szerzetes volt.

Éppen ezért őszintén sajnáljuk, hogy személyesen nem tudtunk eljönni erre a szép, közös ünnepségre, amikor Érsek atya megáldja a Ferenc atyáról készült domborművet. Az ebben az időszakban összegyűlt sok feladat, és sajnos egy betegség is megakadályozott abban, hogy részt vegyünk ezen a szép ünnepen. Márianosztrán most van a Magyarok Nagyasszonya búcsú az ottani templomunkban, és ide, erre az ünnepre vezettük a Pálos 70. zarándoklatot is. Így egy 1000 főt megközelítő zarándoklatról kellett gondoskodnunk. Lélekben és imádságainkkal azonban itt vagyunk; együtt örülünk a zalaegerszegi hívekkel.

Kováts Ferenc atya életét felidézve megcsodálhatjuk Isten szeretetét, kegyelmét, amelyre ő igent mondott, és amellyel mindvégig együttműködött, és így életében és halálában is Jézus Krisztushoz vált hasonlóvá.

Ferenc atya ebben a városban született, itt nőtt fel. Édesanyja Zalaegerszeg első óvónői között lépett volna szolgálatba a legkisebbekért, de első gyermeke születése után Mindszenty azt kérte, hogy maradjon gyermekei mellett. Az ifjú Ferenc a Szombathelyi Egyházmegye kispapjaként ismerkedett meg a pálos renddel. Csak titokban tehetett fogadalmat 1956. június 9-én. Ez év június 17-én szentelték pappá, majd augusztus 14-én Gencsapátiba helyezték káplánnak.

Az Államvédelmi hatóság emberei határszöktetéssel és énekkar szervezésével vádolták és annyira megverték, hogy sérülései miatt a zalaegerszegi kórházba kellett szállítani. Betegágán, 1958. október 2-án még szentmisét mondott a Szent Őrőangyalok ünnepén, akiket mi pálosok különösen is tisztelünk.

A pálos élet és lelkiesség: hűség és mély kapcsolatot Krisztussal, és az élet szenvedéseinek elfogadása, elhordozása. Kováts Ferenc atya vértanúságig menő hűsége Jézus Krisztushoz és hitéhez példa számunkra. Hisszük: imádságos, Isten és az emberek iránti szeretetben odaadott élete és áldozata nem hiábavaló. Ő így kapcsolódott a kereszten szenvedő Jézushoz, aki azzal váltotta meg a világot, hogy mindvégig szerette az Atyát, és vállalta értünk a szenvedést. A kereszten nem tett semmit, csak szeretett. Szerette az Atyát és szeretett minket. Ha ebben követjük Jézust, életünk vetése tetté és megváltó értékű áldozattá válik. Így mi magunk is részt veszünk a világ megváltásának nagy művében, amint Szent Pál apostol írja a Kolosszeiekhez írt levelében:

„Örömmel szenvedek értetek, és testemben kiegészítem, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, testének, az Egyháznak javára.”

Valamennyi rendtársam nevében is köszönöm a zalaegerszegieknek, hogy ilyen őszinte szeretettel és tisztelettel emlékeznek Kováts Ferenc atyára, akiről elmondhatjuk, hogy közös szentünk. Köszönöm a ferences testvéreknek és Érsek atyának, hogy lehetővé tették ezt a közös ünnepet mindannyiunk számára.

Adja meg Isten magyar népünk minden tagjának, hogy megismerje Krisztus minden értelmet meghaladó szeretetét, és szívében válaszoljon erre a szeretetre; hűségben, állhatatosságban, ahogyan Ferenc atya tette.

2018. október 7.

Csóka János
pálos tartományfőnök

Interjú Kováts Istvánnal, a vértanú pap testvérével

– Az Önök családja köztisztviselőben álló zalaegerszegi család. Édesapjuk kisbirtokos gazdálkodóként tartotta el hatgyermekes családját, aktívan részt vett a helyi egyházi életben, hosszú évekig egyházközségi képviselő-tag volt, a „város legbecsületesebb embereként” is emlegették.

– Édesapánk aktív részvevője volt a város polgári és egyházi közéletének. Egyházi képviselő testületi tag volt 25 éves korától a főplébánián, majd megalakulása után az új ferences plébánián. Itt dr. Farkas Béla kényszerű lemondását követően a képviselő testület elnöke volt hosszú időn át.

A kérdésben idézett mondat nem közszájon forgott. Ezekkel a szavakkal mutatta be a veszprémi püspöki székbe távozó Mindszenty József utódjának, Dr. Galambos Miklósnak édesapánkat: „A város legbecsületesebb embere”.

– A Rákosi rendszer a családot osztályidegennek bélyegezte. Édesapjuk nemkívánatos személy lett, az ő üldöztetése „átszármazott” a Kováts gyermekekre is? Milyen eszközöket használt a hatalom? Akadályozta a Kováts gyermekek tanulását?

– A két háború közti időben Zalaegerszeg még kisváros, jelentős létszámú földműveléssel foglalkozó gazdálkodóval. Őket fogta össze „érdekeiket is képviselve” az 1928-ban megalapult Gazdakör, édesapánk elnöklétével. Családunk földműveléssel foglalkozott, ebből élt, osztályidegennek a legvadabb 1952-ben sem nevezték, de a rendszer ellenségének igen. Ennek fő oka egyértelműen édesapánk 1945-1949 közti politikai tevékenysége volt. Az egyre súlyosbodó gazdasági terhek mellé sorakozott a gyermekek tanulásának akadályoztatása., ami ellen szüleink semmit sem tudtak tenni. A hat gyermek közül hárman még általános iskolások voltak, őket hagyták az iskolát befejezni. A középiskolás nagyobbakat egymás után sorra vették. A líceumi diáksztrájk miatt Anna büntetése kizárás volt az ország összes középiskolájából. Istvánt érettségi előtt három

hónappal zárta ki a tankerületi főigazgató a gimnáziumból. Ferencet - aki a gimnázium hetedik osztályát járta-, heti két alkalommal az irodájában „gondolkodtatta” az igazgató. A tanévet ő még befejezhette, de tovább a gimnáziumban nem maradhatott. Nem tanulhattak tovább a kisebbek sem az általános iskola után. Ferinek még a szemináriumba is utána nyúlt a hatalom, mert 1952-ben a püspök egy évre „betegszabadságra” küldte.

– Kovás Ferenc a család harmadik gyermeként született 1932. május 24-én. Miután a Deák Ferenc Gimnáziumból eltávolították, a szombathelyi Premontrei Gimnáziumba került. Itt érlelődött meg benne a papi hivatás?

– A gimnázium utolsó évét Ferkó Szombathelyen, kisszeminaristaként, intézményen belül vé-

gezte. A Premontrei Gimnáziummal kapcsolata nem volt. A papi hivatás apróbb jelei már a korábbi években is mutatkoztak. Édesanyánk lelki-ségét örökölte, jó gyerek volt. Iskolai feladatait példaszerűen elvégezte. Kötelező feladatait szó nélkül teljesítette akkor is, ha az tetszése ellen volt. A papi hivatást illető végleges döntését feltételezhetően a kisszemináriumban hozta meg.

– **Ferenc érett hivatástudattal, határozott Máriás-lelkülettel készült a papságra. Újmiséjét 1956. június 24-én az Olai templomban mutatta be. Felejthetetlen nap volt, amikor az Ola utca 14. számú családi házból a templomba vonultak?**

– Az újmise előtt Új az olai otthonunkban gyülekezett a nagyszámú rokonság. Első alkalom volt, hogy az ország különböző részein lakó rokonok egyszerre találkozhattak. Érthető a nagy létszám édesapánk a tizenkettedik, édesanyánk a hetedik gyermek volt a családjukban. A rokonság együtt vonult az újmisére, a családi házban történt búcsúztatás után. A szentmise után az elsőáldozó korú gyermekek, valamint rokonok, ismerősök, paptestvérek álltak körül, amint a szülők megáldották újmisés fiúkat.

– **Gencsapátiba került káplánnak. Hogy teltek a gencsapáti kápláni évek?**

– Az újmisés pap a gencsapáti plébániára kapott kápláni kinevezést. A szokásos kápláni feladatok közt fő feladatának tartotta a fiatalokkal való foglalkozást, az általános iskolai hittancsoportok oktatásán túl. A felnőtt fiataloknak templomi énekkart szervezett, a plébános miséin a fiatalok énekkarával együtt énekelt. A gyerekeknek labdákat vásárolt. A káplán feladata volt az apáti templom gondozása. Ennek keretében indította a templom sekrestyéjének bővítését, ezt befejezni már nem tudta.

A hatóságok szemében két nagy bűne volt a gencsapáti káplánnak. Egyik bűn az ifjúság körében kifejtett eredményes tevékenysége, mivel szerintük emiatt nem tudott megfelelő erőre kapni a helyi KISZ szervezése. A másik bűne az volt, hogy az 1956-as forradalmat követő időben rászoruló menekülőknek segítséget nyújtott a határon. Ezt menekülttáborokban települt megfigyelők hamar kiderítették.

– **1958. márciusában Kőszeg és Gencsapáti közötti úton ávósok megállították és súlyosan bántalmazták, majd a következő napokban a szombathelyi ÁVO-ra is beidézték, ahol szintén súlyos bántalmazásokat szenvedett el. Ezekről a verésekről tudott a család?**

– 1958 húsvét előtt Kőszegről kerékpárral jövet Ávósokból vedlett rendőrök érték utol gépkocsival. Megállították és összeverték, majd Szombathelyre kihallgatásra rendelték. A hosszú ideig tartó „kihallgatás” után csak késő éjszaka érkezett vissza a plébániára. Itt az emeletre vezető lépcsőn és az ágyneműjén megmaradtak a kihallgatás árulkodó vérfoltjai.

Állapotában gyökeres változást okozott ez a húsvét előtti nagy verés. A hittan csoportok oktatásán túl egyéb feladatokra alig volt ereje. Munkája közben gyakran rosszul lett, volt eset, hogy szentmise alatt is. Megveréseiről nem beszélt, nem tudott a család sem. Tartotta magát a tiltó fenyegetéshez.

– **Ferenc 1958 húsvétján jött haza Zalaegerszegrre. Egyszéki állapotából lehetett következtetni a történetekre?**

– A húsvéti ünnepek után vonatra ült és Zalaegerszegrre utazott szüleihez. Otthon, mosakodás közben látta meg édesanyja a verések lassan gyógyuló foltjait. Ekkor árulta el szüleinek, hogy a foltok három verés nyomai.

– **Szűz Máriának felajánlott életété Ferenc fél év múlva, október 7-én, Rózsafüzér Királynője napján adta vissza lelkét Teremtő Urának. Vértanúként fejezte be életét.**

– 1954 őszén került a győri szemináriumba Máthé Péter örökfogadalmas pálos szerzetes. Körülötte kis csoport alakult ki azokból, akik többet akartak tudni a rendről. Heti egy alkalommal jöttek össze, ilyenkor kaptak részletes információt a pálos rend dolgairól, múltjáról, jelenéről, szabályairól és arról, hogy ezekből mit lehet megélni a szemináriumi körülmények között. Feri érdeklődése, vonzódása a rendhez saját szellemiségéből, felfogásából adódott. A magány, a csend keresése, Szűz Mária tisztelete, böjt, magyarság tudat, engesztelés a pálos szerzetes mindennapi velejárója. Hátralévő rövid életét ezekhez igazította. A pálosok rendjük vértanújaként tisztelik.

A helyi közösség testvérei

Befogadás a Ferences Világi Rendbe

Plébániánkon működő Magyarok Nagyasszonya FVR Testvéri Közösségét 2017 ősszel azzal kereste meg három hívő, hogy szeretnék megismerni közösségünk életét. Nagy szeretettel fogadtuk kérésüket.

Elköteleződésüket mutatta, hogy aktívan részt vettek a testvéri találkozók, a közösség által szervezett zárandoklatokon, lelkigyakorlatokon. Egy év eltelte után kérték befogadásukat közösségünkbe.

A Ferences Világi Rend Regulája, Konstitúciója és Országos Statútuma határozza meg

az új testvérek befogadását. A befogadás szertartásáról a Szertartáskönyv rendelkezik: lehet igeliturgia, vagy szentmise keretében.

2018. szeptember 15-én, szombaton Fájdalmas Szűzanya napján, Szentkereszt Felmagasztalása ünnepéhez is kötődően, a három testvérünk – **Benedek Barnabásné Gyöngyi, Horváth Mária és Kámán Józsefné Klári** – befogadást nyert a délelőtt fél 11 órakor tartott szentmisében, melyet Kornél testvér – aki lelki asszisztensünk volt – celebrált.

Együtt örült a szívünk a Ferences Család újonnan befogadott testvéreivel, hálát adva a mennyei Atyának.

Jézus Szívének áldása legyen mindnyájukon, az evangélium öröme töltse be szívüket!

Paul Claudel: Délben a Szűzanyánál

Dél van. A templom nyitva áll. Belépek.
Jézus anyja, nem azért jöttem, hogy kérjek.
Nincs amért könyörögjek vagy amit felajánljak neked.
Csak azért jöttem, Szűzanya, hogy nézzelek.
Hogy nézzelek, sírjak a boldogságtól,
tudjam, hogy a fiad vagyok és itt vigyázol.
Csak egy pillanatra, amikor minden elakad,
délben!
veled legyek, Mária, ott, ahol te vagy.
Semmit ne szóljak, arcodon merengvén
hagyjam, hadd énekeljen szívem a maga nyelvén.
Semmit sem szólni, csak énekelni, mert a szív
túlságosan tele már,
ahogy kedvét tölti és váratlanul felcsendíti énekét
a rigómadár.
Mert szép vagy és szeplőtelen,
az asszony, akit fölemelt végre a kegyelem,
a teremtmény kezdeti tisztaságában és
kivirágzásának tetején,
ahogy Isten kezéből kikerült eredeti ragyogása
reggelén.

Elmondhatatlanul sértetlen vagy, mert te vagy
Krisztusnak szülője
s ő karjaidban az Igazság, az egyetlen remény s a
világ egyetlen gyümölcse.
Mert te vagy az asszony, az elveszített régi
gyöngédség Édene,
tekintetedre ellágyul a szív és a szem könnyel lesz
sűrűn tele.
Mert megmentettél engemet, mert megmentetted
Franciaországot,
mert rá is és rám is a gondod különösképpen
vigyázott,
mert akkor léptél közbe, amikor már mindenek
recsegték,
mert Franciaországot megintcsak megmentetted,
mert dél van s mert híveid e napon ma itt
lehetnek,
és mert te mindörökre itt vagy, egyszerűen mert
te vagy
Mária, egyszerűen mert dicsérhetjük létedet,
Jézus Krisztus anyja, legyen hála neked!

(Rónay György fordításában)

Assisi

- Preisinger Virág tanúságtétele

Ki miért indul, megy Assisibe? Szent Ferenc életét végigkövetni? Lelki feltöltődésért? Valamilyen hívásra? Gyógyulást remélve? Vagy csak egyszerűen kíváncsiságból.

Amikor az Assisi zarándoklatra jelentkeztünk, őszintén szólva nem tudtam volna megmondani, miért kívántam annyira, hogy mehessünk. Nem ismertem akkor még Szent Ferenc életrajzát pontosan. A Ferenc életéről szóló film, amit még korábban láttam, nagyon felkeltette az érdeklődésemet a Boldog Atya iránt. De mind emellett tele voltam kíváncsisággal. Nem tudtam tulajdonképpen elképzelni milyen lehet. Kecsegtető volt az is hogy mégiscsak Olaszország. Egy kis ízelítőt kaphatunk belőle, a szálláson olasz ételeket kóstolhatunk, fürödhethetünk és természetesen a legfontosabb, hogy végig követhetjük a Boldog Atya életét.

A hajnali induló misén még szinte fel sem fogtam, hogy valami elkezdődött. Halvány gyertyafény, béke..., mint a hajnali roráté miséken...

Az út hosszúságát feledtette, hogy az Assisi látnivalókról dokumentumfilmeket néztünk. A készülés napjaiban gyakran mondogattam, hogy milyen jó lesz az út. Olaszország, olasz ételek, lelki feltöltődés...

Amit azonban kaptam az több volt, mint nyaralás vagy csak egy feltöltődés. Az életemet, céljaimat rázta meg gyökeresen ez az út.

Greccio: kicsi cellák, hatalmas béke. Testi szegénység, de lelki gazdagság. Hihetetlen és leírhatatlan érzés volt Szent Ferenc cellának nem nevezhető sziklahasadéka előtt térdelni. Folytak a könnyeim. Az a Betlehem, nem lehet elmondani, azt látni kell! Amikor az ember a parkolóból felnéz a sziklába épült kolostorra, és szólnak a harangok... aki nem akarja, aki tiltakozik ellene, az se tudja elfojtani a könnyeket. Igen, Szent Ferenc egész életében sírt, örömeiben, bánatában? Néha megmagyarázhatatlan volt, hogy miért ha-

tódtam meg... Valami volt a helyeken, amerre jártunk Szent Ferenc nyomában, ami állandóan könnyet csalt a szemembe. Nem szeretnék és nem is tudok pontosan minden helyről mindent leírni. Ez egy olyan élmény, amit mindenkinek magának kell átélni, megélni. Annyi hely volt, hogy szinte csak amikor eljöttünk, döbbsentem rá, mennyi mindent meg kellene legközelebb nézni. Három négy évesen kaptam karácsonyra egy olyan dobozsort, hogy volt a nagydoboz és mindig és mindig kisebb doboz volt a következőben, és legbelül a legkisebben az ajándék.

Olyan volt ez a zarándoklat is. Amikor már azt hittem nem hozhat többet, amikor azt hittem

ennél szebb, jobb, meghatóbb nem lesz, akkor mindig volt 'valami', ami még kiemelkedőbbnek bizonyult, és a végén megtaláltam a kincset. Ez a valami, amikor Greccio után azt gondoltam, szebb már nem lehet, ennél bensőségesebb, mint Szent Ferenc cellája előtt imádkozni és énekelni, ott ahol talán egykor a Boldog Atya kezében tartotta a gyermeket azon a bizonyos karácsonyi estén, akkor másnap a Porciunkula kápolnában volt a mise. Leírhatatlan, megfoghatatlan, ami ott körülveszi az embert, a lelket.

A Porciunkula kápolna az Angyalos Boldogasszony bazilikában található. Úgy öleli körül a nagy bazilika a kicsiny templomot, mint az anya méhe a magzatot, és talán a magzat is olyan béke-ségben nyugszik el ott, mint aki betér a kápolnába. Olyan, mint a kagyló, amely már kívülről is csodálatos, de legbelül mélyen, csendben őrzi a drágagyöngyöt, ami a legfehérebb, legtisztább, legértékesebb. Így kellene nekünk ápolni a lelkünk tisztaságát és szívünkbe zárni Krisztust.

Angyalos Boldogasszony tárja áldó karjait a bazilika tetején a hozzá haza érkező gyermekeinek. Szent Ferenc azt mondta a testvéreknek, hogy sose hagyják el ezt a helyet, mert sűrűn láto-

gatják az angyalok. Hát mi ezt most megtapasztaltuk vagy inkább átéreztük. Olyan kicsi a kápolna, hogy a csoportunk alig fért el benne. Ahogy álltunk szemben az oltárral, szemben az angyali üdvözléssel, a dal, amit énekeltünk úgy csordult a szívünkbe, mint a könny a szemünkből. Gyönyörű volt.

Aztán persze még a Szent Ferenc bazilika, Szent Ferenc sírja, San Damiano, Szent Klára bazilika, Rivotorto és a San Damiano-i kereszt, amely 800 évvel ezelőtt Szent Ferencnek megmutatta a célt, és a kereszten megfeszített Krisztus hangjában az Isteni akarat szólalt meg, mintegy kinyilatkoztatásként Ferencnek.

És most had' említsek meg egy kicsi személyes történetet. Már két éve eldöntöttem, hogy merre szeretnék majd tovább tanulni. A sok régebbi terv közül ezt dédelgettem a legtovább, de talán az Úrnak más a szándéka velem..., nem hiába mondja mindig Grácián atya: egyeztetni kell odaföntre. Bármennyire is hihetetlen még nekem is, szinte felfoghatatlan, mert nem tudom megmagyarázni sem visszaemlékezni, hogy pontosan mikor és hol jött a gondolat, az erős tudatos érzés a jövőmmel

kapcsolatban. Az Úr megmutatta az utamat, bár nekem sajnos nem szólalt meg a keresztt, de mégis megkaptam az útmutatást! Hát nem a Damiano-i keresztt az, ami most is közreműködött, hogy az Úrtól világosságot kapjak!? Bármennyire is hihetetlennek tűnik, mert még számomra is az, de ez történt. Másnap, amikor az Assisiben töltött szabadidőben visszamentünk a Szent Klára bázilikába, éreztem, hogy köszönettel tartozom.

Ámbár nem csupán ez az a hely, ahol kinyilatkoztatás vagy útmutatás történt. Csupán azt szeretném, ha minél több ember rájönne, hogy nem mindig a látványos csodák a nagy csodák, és hogy napjainkban, a mi életünkben is - nemcsak 100 évvel ezelőtt -, sőt hétköznapijainkban is történnek apró, de annál nagyobb csodák, csak észre kell venni őket! Tehát a lényeg az, hogy az ember befelé induljon el, amikor önmagát és az utat keresi. „Mert aki kér, az kap, aki keres, az talál, és aki kopogtat, annak ajtót nyitnak!”

Még had' említsem meg Kornél testvér néhány szavát, mielőtt esetleg a feledés homályába merülne, mert kár lenne! Amikor Rivortorto-ban meg-

néztük az istállókat, ahol Ferencék legelőször meghúzták magukat hatalmas nyomorúság és szegénység közepette - bár tudtuk, hogy kicsi helyre kell felkészülni, de azért erre nem számítottunk -, kijöttünk a templomból és többen kérdezni kezdtük Kornél testvért, hogy vajon ez az az istálló - nyilván kis átalakításokkal -, amit a Boldog Atya egykor „lakóhelyül” választott.

Ekkor - bár sajnos szó szerint nem tudom leírni - ezt válaszolta: „nem lehet már tudni, hogy biztosan ezekből a kövekből épült-e egykor az istálló, az a fontos, hogy a helye biztosan itt volt. Ugyanígy van az Egyház is. A felépítő kövek változnak, de ami fontos, hogy a hely, a szellemiség, a lényeg ugyanaz.”

Természetesen teljesen más volt mindezt Kornél testvértől hallani, de olyan szavak voltak ezek, melyekre talán nem mindenki emlékszik, de ha elolvassa valaki azok közül, akik akkor ott voltak, talán megérinti lelkük húrjait a szürke hétköznapiokon is valami megmagyarázhatatlan abból, amit ott, akkor megéltünk, átéltünk. Annyi mindenről lehetne még írni, mesélni, ami újra és újra felidézzi azt a pár napot.

Még egy dolog van, amelyet szeretnék elmesélni. Ez egy olyan szoborról szól, amit szerintem nem mindenki nézett meg igazán. Ez a szobor a Szent Rufin bazilikában látható, ahol egykor Ferenc a keresztség által megtisztulva Isten gyermeke lett. A szobor egy megdöbbenő, nem mindennapi ábrázolása Szűzanyának. Fekete ruhában áll, szívében a fájdalom hét törével, és a kezei, ó azok a kezek, melyek az Angyalos Boldogasszony bazilika tetején áldásra tárultak, most a fájdalomtól rándultak össze. A medjugorjei imádság egy régebbi változatában vannak titkok is a hét üdvözlésben, ennek az első titkát ábrázolja a szobor. „Kinek bemutatásakor Simeon megjövendölte, hogy tör fogja átjárni lelkedet.” Megdöbbenő ez a szobor. Általában milyennek ábrázolják Máriát? Mosolyog és a karjait felénk tárja. Itt az anyai fájdalom minden részletében megjelenik. A kínoktól összerándult kezek, ahogyan a török átjárják a lelkét, és az arcán is pokoli kínok tükröződnek. A gyermekét világra hozó Szűz a betlehemi jászolban élhet át hasonlót. Ott a szülési gyötrelmeket boldogság és öröm követte, hiszen világra jött a Megváltó. Most azonban látva Fia szenvedését ismét, talán még jobban gyötrődik az Anya. De ezek a sebek is megenyhülnek talán, amikor Fia feltámad. Hiszen minden gyötrelmet megnyugvás, és minden halált feltámadás követ. Elnézést azért, hogy ilyen hosszan részleteztem a szobrot, de számomra nagyon megdöbbenő volt így látni a Szűzanyát.

Most már tényleg csak pár szó a hazaútról. La Verna, ahol Szent Ferenc megkapta a stigmákat. Ez megint egy olyan hely, amit tényleg mindenkinek látni kell! Amikor elindultunk a parkolóból és odaértünk a sziklákhöz, úgy éreztem mintha a világ végére jöttünk volna. Alattunk mélység, felettünk a kék ég, mintha a Szűzanya köpenye borult volna reánk. Több kisebb emlékhely is található itt, de ami nekem a legmegdöbbenőbb volt, az a stigmatizáció, Szent Ferenc kedves barlangja, és a szikla amelyen megkísértette a sátán. Az a hely, ahol Krisztus szolgálja a legtöbbet tartózkodott, nagyon szépen megmaradt. Hasonlóan nem nevezhető lakóhelynek, de még cellának sem, mint a Greccio-i sziklamélyedés. A környezetben, a szikláknál mégis van valami megma-

gyarázhatatlan vonzás. Ez a hely nagyon közel van az éghez. Talán nem véletlenül választotta ezeket a sziklákat a Boldog Atya a böjt és az elmélkedés, az Istennel való találkozás helyének. Amikor a legközelebb volt Istenhez, távol az emberektől, a világi és földi dolgoktól, akkor - mivel ez a gonosz számára elviselhetetlen, hogy egy lélek az Úr felé tartson - jött a sátán és megkísértette Ferencet, ugyanúgy, ahogy egykor Jézust, hogy ugorjon le a szikláról. A megkísértés helyét ma is meg lehet tekinteni, egy korlát védelmében egészen a szikla széléig ki lehet sétálni. Itt már olyan közel érzi magát az ember az éghez, hogy alatta a mélység végtelennek tűnik. Hátborzongató!

Ám ahogyan egykor Jézust sem tántoríthatta el a sátán, Ferenc is állhatatos maradt mindvégig, és ahogyan Jézust megdicsőítette az Úr, Ferencet is megjelölte Jézus alázatos szolgálataért. A gazdag ifjú, miután az összes vagyonáról lemondott, legfőbb vágya volt egyesülni a kereszten megfeszített Jézussal. Egész életében őt szolgálta, és megdöbbenően hasonlít az élete Jézuséhoz. Rengeteg párhuzam van az életükben, de sajnos helyszűke miatt most ezt nem lehet kifejtetni. A legnagyobb kegyelemben részesült a Szent. Jézus saját stigmáival jelölte meg azt, aki mindvégig hű maradt hozzá eltántoríthatatlanul. Ott azon a helyen, ahol Szent Ferenc 800 évvel ezelőtt megkapta a sebeket, a mai napig érezni lehet a Boldog Atya jelenlétét, azt a kegyelmi állapotot, amellyel egykor megajándékozta az Úr.

Rengeteget lehetne még mesélni, részletezni ezt a zárandoklatot, de nem szeretném. Ezt mindenkinek magának kell átélnie, és mivel egy kicsit személyesre sikerült, nem akarom senkire sem ráerőltetni nézőpontjaimat, érzéseimet.

Ha valaki úgy érzi, hogy lehetetlen valami okból kifolyólag eljutnia Assisibe, imádkozzon! Mindig ezt kell tenni! Mi is ezt tettük. Ha az Úr akarata egyezik az akaratusszal, akkor minden megoldódik. Mert az Úrnak semmi sem lehetetlen! Bátran kell kérni Szent Ferenc közbenjárását! Mindig meghallgatja a hozzá teljes szívvel imádkozókat!

„Főlséges és dicsőséges Isten! Ragyogd be szívem sötétséget, és adj nekem igaz hitet, biztos reményt, és tökéletes szeretetet! Érzéket és értelmet Uram, hogy megtegyem a Te szent és igaz parancsodat!”

Boncz Gergelyné

Keresztállítás Apátfán

A keresztállítás ötlete körülbelül egy éve vetődött fel bennem, amikor busszal jártam dolgozni vidékre. Észrevettem, hogy minden faluban áll két-három kereszt, sőt sok helyen még a mezőkön is. Gondoltam, Apátfa is megérdemelné a Szűzanya védelmét.

Először Grácián atyát kérdeztem, majd a sümegi képviselő urat kerestem fel a támogatás lehetőségéről.

Az ötletéről beszéltem a faluban is néhány emberrel, tetszett nekik. Utána találkoztam egy sírkövessel, egyeztettünk, majd minden szépen elindult. Hála Istennek meg is valósult közel egy éven belül.

Apátfai új kereszt

Andráshidai renovált kereszt

Üzenet Medjugorjéból

A Szűzanya 2018. október 2-i üzenete

Drága gyermekek! Arra hívlak benneteket, hogy legyetek bátrak, ne lankadjatok el, mert a legkisebb jó, a szeretet legkisebb jele is legyőz minden láthatóbb rosszat. Gyermekeim, hallgassatok rám, hogy a jó győzhessen, hogy megismerjétek Fiamat. Ez a legnagyobb boldogság: Fiam ölelő karja, Ő, aki szereti a lelket, Ő, aki önmagát adta értetek, és mindig újra ezt teszi az Eucharishtiában, Ő, akinek örök életet adó igéi vannak. Az Ő szeretetét megismerni, lábnyomát követni, lelki gazdagságot jelent. Olyan gazdagság ez, amely jó érzéseket kelt, szeretetet és jószágot lát mindenhol. Szeretetem apostolai, gyermekeim, legyetek olyanok, mint a napsugarak, akik Fiam szeretetének melegével mindenkit felmelegítenek maguk körül. Gyermekeim, a világnak szüksége van a szeretet apostolaira, a világnak sok imára van szüksége, de nemcsak szájjal mondott, hanem szívvel és lélekkel mondott imára. Gyermekeim, vágyakozzatok a szentségre, de alázatban tegyétek, alázatban, amely megengedi Fiamnak, hogy azt tegye általatok, amit Ő szeretne.

Gyermekeim, imáitok, szavaitok, gondolataitok és cselekedeteitek, mindez, vagy kinyitja, vagy bezárja előttetek a mennyország ajtaját. Fiam utat mutatott és reményt adott nektek, én pedig vigasztallak és bátorítalak benneteket. Mert gyermekeim, én megismertem a fájdalmat, de volt hitem és reményem. Most az élet jutalmában van részem Fiam országában. Ezért, hallgassatok rám, legyetek bátrak, és ne lankadjatok el. Köszönöm nektek.

Mária, Béke és Kiengesztelődés Királynője, könyörögj értünk és az egész világért!

Hirdetések

• Október hónapban a Szűzanya tiszteletére 17 órakor rózsafüzért imádkozunk ferences atyák vezetésével.

• November 1-jén, csütörtökön, Mindenszentek napján szeretett halottainkért megemlékező szentmisét tartunk 17 órakor az Olai temető kápolnájában.

Aki ezen a napon, nyolcadban, és november hónapban meglátogat egy templomot és imádkozik a tisztítótűzben szenvedő lelkekért, teljes bűcsút nyerhet – szentmise, szentgyónás, szentál-

dozás a pápa szándékára végzett imádság által.

• November 3-án, első szombaton engesztelő zárándoklatra megyünk Búcsúszentlászlóra a szokott időben.

• November 4-én 11 órakor Egerszeghegyen, 11-én 11 órakor Ebergényben lesz szentmise.

• Szent Erzsébet ünnepéhez kötődően november 11-én, vasárnap 17 órakor kilencedet kezdünk Szenterzsébethegyen.

Imádság

Avilai Szent Teréz: Legyen meg a Te akartod

Legyen meg a te akaratod, Uram!
Minden körülmények között
teljesedjék bennem szent akaratod!

Ha azt kívánod, hogy szenvedjek,
adj erőt, és én elviselem azt!
Ha betegséget, gyalázatot, üldözést,
szegénységet küldesz rám:
íme, kész vagyok, Atyám!

Nem térek ki utadból; rosszul tenném,
ha a szenvedés elől menekülnék.

Add nekem szent kegyelmedet,
amelyért szerelmes Fiad könyörgött már,
hogy bennem az ő szándékai megvalósuljanak!

Tégy velem teljesen tetszésed szerint,
a tiéd vagyok! Amen.

Plébánia iroda nyitva tartása:

Hétfő: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Kedd: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Szerda: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Csütörtök: 8.00-11.00 és 14.00-18.00
Péntek: 8.00-11.00
Telefon: +36 (92) 315-143
E-mail: zala@ferencesekzeg.hu
web: www.ferencesekzeg.hu

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Ferences Plébánia havilapja

Cím: 8900 Zalaegerszeg, Gasparich u. 1.

Felelős Kiadó: Fr. Ocsovai Grácián OFM

Grafikai szerkesztés, kivitelezés:
Szulyovszky Endre

Megjelenik minden hónap második vasárnapján.

Ára: 200 Ft